

Sygn. akt I C upr 882/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Urszula Wicińska

Protokolant st. sekr. sądowy Krystyna Przewoźnik

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

p/ko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki J. J. kwotę 9.000 zł (dziewięć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 grudnia 2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 830,25 zł tytułem brakujących kosztów sądowych, od których uiszczenia powódka została zwolniona.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...).

18.12.2013 r.

UZASADNIENIE

Powódka J. J. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 9000 zł z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem komunikacyjnym, który zdarzył się w dniu 4 maja 2012 r., wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wydania wyroku. Powódka wniosła również o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w wyniku wypadku komunikacyjnego, którego sprawca był ubezpieczony z tytułu oc u strony pozwanej, doznała złamania podstawy paliczka bliższego palca V z przemieszczeniem skręcenia stawu skokowego lewego i skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa. Podniosła, że wypłacone przez stronę pozwaną świadczenie w kwocie 3000 zł jest rażąco niskie. Wskazała, iż po wypadku wymagała pomocy innych osób w podstawowych czynnościach, a w konsekwencji doznanych urazów miała problemy z poruszaniem się, co dodatkowo nasiliło stres spowodowany wypadkiem. Wskazała, iż nie mogła również pracować, była nieustannie konsultowana medycznie, hospitalizowana, rehabilitowała, musiała przyjmować leki. To, jak również niemożność zapewnienia

opieki nad niepełnosprawnym ojcem, nasilało u niej stres i frustrację. Ponadto musiała zrezygnować z planów, jak zaplanowane spotkania z przyjaciółmi, wyjazdy ze znajomymi.

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 stycznia 2012 r. pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że w toku likwidacji szkody wypłacił zadośćuczynienie w wysokości 3000 zł po ustaleniu stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%, a także uwzględniając wiek powódki, stopień i czas trwania cierpień fizycznych. Podniosła

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 maja 2012 r. w Ś., na skrzyżowaniu ulic; (...) i M., doszło do wypadku komunikacyjnego, podczas którego samochód marki T. (...) nr rej. (...), kierowany przez S. W. ubezpieczonego z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W., najechał na prawidłowo przechodzące przez jezdnię na przejściu dla pieszych powódkę J. J. i jej matkę.

(dowód: zaświadczenie z dn. 18.05.2012 r. k. 7)

Powódka uderzona przez samochód w lewą nogę, odrzucona na pewną odległość, upadła na jezdnię. Została odwieziona karetką pogotowia do szpitala.

(dowód: zeznania świadka M. K. k. 57 – 58

przesłuchanie powódki k.)

W Szpitalu w Ś. Ś., gdzie wykonano rtg, stwierdzono u niej złamanie wieloodłamowe śródstawowe podstawy paliczka bliższego palca V stopy prawej z przemieszczeniem odłamów, a w lewej stopie wykręcenie stawu skokowego. W leczeniu stosowano opatrunek plastrowy na palec oraz opaskę elastyczną na staw skokowy i zalecono kontrolę w poradni ortopedycznej, gdzie się następnie leczyła. Leczenie zostało zakończone 8 czerwca 2012 r.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 8 – 17, k. 19

dokumentacja medyczna w aktach szkodowych nr szkody

(...))

Oprócz tego doznała ogólnych potłuczeń. Odczuwała dolegliwości bólowe nóg i okolic potłuczonych. Ból kostki trwał ok. 3 miesiące. Z powodu bólu palca nie mogła nosić krytego obuwia. Obecnie powódka ma dolegliwości bólowe, szczególnie gdy jest zmiana pogody.

Powódka na zwolnieniu lekarskim przebywała do 3 czerwca 2012 r.

Początkowo przez 2 tygodnie nie wychodziła w ogóle z domu, gdyż mieszka na II piętrze, a miała problemy z chodzeniem. Ustały przez ten czas jej kontakty ze znajomymi, choć jest osobą, która często i chętnie spotyka się z ludźmi. Musiała zrezygnować z zaplanowanego wyjazdu w góry.

W dacie zdarzenia pracowała w markecie, gdzie wówczas zastępowała kierownika sklepu. W czasie zwolnienia obawiała się utraty pracy. Po powrocie wróciła na swoje stare stanowisko pracy. W czasie zwolnienia premię, ważną dla niej z powodu spłacanego kredytu.

Obecnie powódka ma problemy ze snem, czuje niepokój i lęk przy przejściu przez jezdnię.

(dowód: zeznania świadków:

- M. K. k. 57 – 58

- U. G. k. 58 – 59
- R. J. k. 59 – 60

przesłuchanie powódki k. 96, protokół k. 94 – 95)

Pod opieką powódki i jej matki pozostaje niepełnosprawny ojciec poruszający się na wózku inwalidzkim. Przed zdarzeniem powódka mierzyła mu poziom cukru, podawała jedzenie, wykonywała przy nim czynności higieniczne. Po wypadku, ani jej matka, ani powódka nie mogły się nim zajmować z czym powódka źle się czuła. Sama potrzebowała pomocy przy chodzeniu. Źle się czuła z tego powodu.

(dowód: zeznania świadków:

- M. K. k. 57 – 58
- U. G. k. 58 – 59
- R. J. k. 59 – 60

Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności M. J. k. 18

przesłuchanie powódki k. 96, protokół k. 94 – 95)

W wyniku złamania palca doszło do znacznego zaburzenia struktury stawu (...). Palec ten nadal jest obrzęknięty. Ruchomość w stawie śródstopno palcowym/ (...)/palca V jest ograniczona. Zaburzenie funkcji tego stawu utrudnia przetaczanie stopy w procesie chodu, zaburza wykonanie prawidłowego odbicia się ze stopy i palców. W związku z tym, iż w procesie chodu stopa opiera się szczególnie na palcach I i V, zaburzenie funkcji stawu zaburza proces chodu. Te zmiany mają charakter trwałe i z tego tytułu uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 2%. Staw skokowy również jest nadal obrzęknięty z poszerzeniem jego obrysów i ograniczeniem ruchomości, co powoduje u powódki uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2%. W połączeniu z uszkodzeniem palca V, skręcenie stawu skokowego powoduje istotne zaburzenie funkcji stawu. Zmiany te utrudniają chodzenie, zaburzają przetaczanie stopy w procesie chodu, a więc wpływają na funkcję lewej kończyny dolnej w sposób trwałe.

(dowód: opinia biegłego sądowego S. G. z dn. 24.06.2013 r.

k. 64 – 66)

Powódka zgłosiła stronie pozwanej roszczenie o zadośćuczynienie pismem z dnia 23 maja 2012 r., które ta otrzymała do 4 czerwca 2012 r.

Strona pozwana przyznała jej świadczenie tytułem zadośćuczynienia w kwocie 3000 zł.

(dowód: dokumenty w aktach szkodowych strony pozwanej

nr (...))

Sąd zważył co następuje :

Bezspornym jest, iż strona pozwana jest odpowiedzialna za skutki wypadku, jakiemu uległa powódka w dniu 4 maja 2012 r. w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej kierującego, który zdarzenie spowodował. Spór toczy się o wysokość zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową) ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest

ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, ale jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, albowiem co do zasady ma to być rekompensata za nią.

Orzecznictwo przyjmuje, iż kryteriami istotnymi przy ustalaniu "odpowiedniej" sumy zadośćuczynienia są: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania i nasilenie cierpień, czas trwania choroby, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, a w tym trwałość następstw zdarzenia i konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w dziedzinie życia osobistego i społecznego. Przy czym zadośćuczynienie powinno przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość adekwatną do wielkości krzywdy, a jednocześnie jego wysokość powinna być umiarkowana, utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z dn. 28.09.2001r. III CKN 427/00; wyrok SN z dn. 30.01.2004r. I CK 131/03, OSNC 2005r. nr 2 poz. 40).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, w szczególności dokumentację lekarską, opinie biegłego sądowego, zeznania świadków oraz przesłuchanie powódki należało uznać, iż niewątpliwie wypłaconego powódce zadośćuczynienia w wysokości 3000 zł nie można uznać za odpowiednie w rozumieniu art. 445 § 1 k.c.

W szczególności świadczy o tym procent trwałego uszczerbku na zdrowiu wskazany przez biegłego powołanego w sprawie wynoszący 4%. Sąd uznał opinię biegłego sądowego S. G. za prawidłową, zgodną z zebraniem materiałem dowodowym, w szczególności dokumentacją medyczną, i dlatego jej wnioski przyjął za własne.

Wypadek, któremu uległa powódka, był bardzo przykry. Została ona bowiem potrącona na przejściu na pieszych, tam gdzie powinna się czuć bezpiecznie jako pieszy użytkownik drogi. W wyniku tego upadła. Ponadto, przedmiotowy wypadek zostawił trwały ślad na jej zdrowiu, gdyż doznane urazy powodują zaburzenia chodu. U powódki dolegliwości bólowe stopy się utrzymują. Oprócz bólu, ma problemy ze snem, a także odczuwa lęk przy przejściu przez jezdnię, niewątpliwie wskazujące jak silne wrażenie wywarło na powódce potrącenie jej w czasie prawidłowego przechodzenia przez jezdnię na przejściu dla pieszych. Znaczenie ma również stres, poczucie bezsilności i frustracja wynikające z niemożności zapewnienia opieki nad niepełnosprawnym ojcem. Powódka wraz z matką stale się nim opiekują, a po wypadku same potrzebowały pomocy innych osób, nie mogąc jednocześnie zapewnić jej ojcu. W dacie zdarzenia powódka miała 27 lat, a już doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu polegającego na trwałym zaburzeniu chodu w wyniku zmian funkcji stawu w połączeniu z uszkodzeniem palca stopy. Będąc tak młodą osobą musiała się zmierzyć z problemami z chodzeniem oraz bólem obu nóg, który zresztą może jej towarzyszyć przez kolejne lata w związku z dysfunkcją chodu. W jej wieku, gdyby nie doszło do wypadku, nie miałaby tego typu dolegliwości, nie musiałaby przechodzić leczenia, rehabilitacji, przeżywać stresu i frustracji, które wypadek spowodował.

Powódka zgłosiła również uraz kręgosłupa, lecz nie udokumentowała, iż go doznała w związku z przedmiotowym zdarzeniem. W szczególności, w badaniu biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii nie stwierdził żadnych zaburzeń kręgosłupa szyjnego.

Mając powyższe na uwadze, w szczególności przy trwałym uszczerbku na zdrowiu powódki w wysokości 4%, trwałym zaburzeniu funkcji chodu oraz krzywdy jaką wywołał wypadek, kwota zadośćuczynienia w wysokości 12.000 zł spełnia wymóg kompensacyjny za doznaną krzywdę. Sąd zasądził kwotę 9.000 zł w związku z tym, iż 3000 zł zostało wcześniej wypłacone powódce przez stronę pozwaną.

Orzeczenie o kosztach oparto na art. 481 § 1 k.c.

Roszczenie o zadośćuczynienie stało się wymagalne najpóźniej po upływie 30 dni od momentu zawiadomienia strony pozwanej o szkodzie, które nastąpiło najpóźniej w dniu 4 czerwca 2012 r. (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Dz. U. 2003r. nr 124, poz. 1152 z późn. zm. zwanej dalej ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Zgodnie zaś z treścią art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia.

Wobec tego, że zawiadomienie o szkodzie wpłynęło do strony pozwanej najpóźniej w dniu 4 czerwca 2012 r., odsetki ustawowe za opóźnienie zapłaty kwoty 6000 zł zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu od dnia wydania wyroku w dniu 18 grudnia 2013 r., gdyż wówczas roszczenie było już wymagalne, czyli upłynął termin, w którym strona pozwana winna określić i wypłacić powódce świadczenie z umowy ubezpieczenia oc sprawcy zdarzenia w odpowiedniej wysokości.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Wobec tego, iż powódka wygrała proces w całości, o kosztach procesu na jej rzecz orzeczono na podstawie art. 98 k.c.

W związku z tym, iż powódka została zwolniona od kosztów sądowych w całości, na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 98 k.p.c. Sąd nakazał uiszczenie stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa tymczasowo poniesionych kosztów opinii biegłego sądowego.